

и засмѣни. Въ движениета имъ же се четеше рѣшителностъ, само-
отверженность и отвага.

Майоръ Чиляевъ поведе дружината къмъ с. Топлишъ,
испърво, по гънкитѣ на възвишенността, за да не бѫде забѣ-
лѣзано движението ни отъ турцитѣ на Лисата-Гора, а подиръ
по дѣсния каменистъ брѣгъ на дѣлбокия, а сега засипанъ отъ
навѣянія снѣгъ, долъ. Отъ дѣлбокия снѣгъ трудно се вървеше
тукъ, особено за първите редове, които отваряха партината — пхтя.

— Ако тукъ е мѣжно за вървение, забѣлѣжи единъ отъ
опълченците, ами какво ще бѫде тамъ на Балканъ?

— Десетъ пхти да бѫде Балканъ по-мѣжно проходимъ и
тогава пакъ ще го минемъ, отговориха нѣколко опълченци.
Ще го минемъ и ще накажемъ виновниците на нашите страда-
дания и на страданиета на българския народъ!

— Само дано да не офейкатъ, ако забѣлѣжатъ нашето
движение, както изѣгаха прѣвъ Августъ мѣсецъ, каза опъл-
ченецъ Богдановъ.

— Чувайте, другари, Богдановъ го е страхъ да не из-
ѣгнѣ турцитѣ. Той иска да имъ отмѣсти за страха, който
тѣ му зададоха подъ Стара-Загора, позакачи го единъ опълченецъ.

— Ами съ какво ще имъ отмѣстишъ, съ щика ли, или
съ куршумъ, запита сѫщия храбреца Богдановъ.

— Ехъ, холамъ, каквото бѣше при Стара-Загора то се
мина, отговори Богдановъ. Сега ще видимъ, какво ще бѫде и
съ какво ще отмѣстимъ.

Часътъ бѣше 10 сутринта, когато дружината пристигна
въ Топлишъ и се спрѣ на една равнина не далеко отъ кръчмата.

Тукъ се научихъ, че прѣдния отрядъ, въ съставъ: 4 конни
сотни, 3-я стрѣлкова бригада, 2 роти сапьори, Казанския пѣши
полкъ, горската батарея и 1-а бригада (1-а и 2-а дружини)
отъ българското опълчение още вчера биле заминали за Бал-
канъ. Суздалския полкъ отъ 16-а дивизия, една полска батарея
и единъ улански полкъ бѣха се расположили току накрай
селото на една полянка и чакаха заповѣдъ за тръгваніе. Оста-
налата же частъ отъ 16-а дивизия се очаквала тукъ отъ Габрово.
Ний сѫщо очаквахме пристиганието само на 5-а и 6-а дружини,
тѣй като 4-а дружина бѣше вече дошла.

Офицеритѣ отъ горѣказаниетѣ части се бѣха събрали близо
при кръчмата. Между тѣхъ се намираха мнозина познати на
офицеритѣ отъ дружинитѣ и даже едноополченци. Разбира се,